

Друга сила, освѣнь да убиватъ тѣлото, а не дѣшата. За което и Христосъ говори: „не убійтеса ѿ убивающихъ тѣло, дѣши же немогущихъ убити;“ Мат. 10, ст. 26 страшно нещю е, говори Павелъ, да съгрѣши нѣкой, и да падне въ рѣцѣтъ на Бога: „страшно ѣже въпасти въ рѣцѣ Бѣга живаго.“ Евр. 10 ст. 31. Който може да умъртви и тѣлото съ привременна смъртъ, и дѣшата съ вѣчна смъртъ. Враждата чловѣческа не е до толкози зло нѣщю, защото или ѣ безсилна, или е привременна. Божіата вражда е едно зло неизбѣжно, и по тѣжко, говори Златоустъ, и отъ самото Ядово мъчение: Бѣга раздражити злѣйше, неже мъчитиса.“ И много размно дѣма Госана, какко не иска да падне въ грѣхъ, и благодарна е да падне въ чловѣчески рѣцѣ, нежели въ рѣцѣтъ Божіи, „Лѣчше ми ѣсть не содѣлавшей въпасти въ рѣцѣ вѣша, неже согрѣшити предъ Господемъ.“ Я пакъ Давидъ дѣма, че по-добрѣ е да падне въ рѣцѣтъ Божіи, нежели въ рѣцѣтъ на чловѣциты, нъ кога го дѣма? Когато съгрѣши. И тѣй кога направи нѣкой грѣхътъ, по е добрѣ да падне въ Божіи рѣцѣ, защото Богъ ѣ естество чловѣколюбецъ, и само съ една дѣма: („сгрѣшихъ.“) сѣ ѣ милостивава и съ една само сѣла угасава гнѣва си: „Щѣдръ, и милостивъ Господъ, долготерпѣливъ, и много милостивъ, не до конца прогнѣваецѣ, нѣже во вѣкъ враждуетъ,“ нежели да падне въ рѣцѣтъ на чловѣциты, които сѣ немилосѣрди, които не прощаватъ никогы, които паматозловатъ вѣчно; и добрѣ дѣмаше Давидъ, че понеже съгрѣши, благодаренъ е, да падне по-добрѣ въ Божіи рѣцѣ: „въ рѣцѣ же чловѣческиѣ да не въпадѣ.“ Тѣй щото и ты, Христіанине, преди да съгрѣшишь, pazi сѣ, да не съгрѣшишь; вой сѣ като Госана отъ Божіею правосѣдіе, да не бы да та накаже, и бѣди задоволенъ по-добрѣ да бѣдствувашъ въ живота си, нежели да паднешъ въ грѣхъ; но, като съгрѣшишь, надѣйсѣ и ты както Давидъ на Божіею благоутровіе, и щѣ бѣдешъ простенъ: простенъ быде за прѣлюбодѣйството, и ѣвѣйството самъ си Давидъ: простенъ быде за Идолослѣженіею Манасіа: простенъ быде за неправдыты си Мытарьтъ: простена быде за нечистотыты си вѣдницата: простенъ быде за толкози злобы разбойникътъ, и простени бы были и самыти онези, които распяхъ Хрѣста, ако бѣхъ сѣ отъ истина покаали. Да паднемъ въ рѣцѣтъ на Господа